Официален вестник L 196

на Европейския съюз

Издание
на български език

Година 57

3 юли 2014 г.

Законодателство

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

Регламент за изпълнение (ЕС) № 731/2014 на Комисията от 2 юли 2014 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 1

РЕШЕНИЯ

2014/419/ЕС:

★ **Решение на Съвета от 23 юни 2014 година относно позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария от 22 юли 1972 г., във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход** 4

2014/420/ЕС:

★ **Решение на Съвета от 23 юни 2014 година относно позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Република Исландия от 22 юли 1972 г., във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход** 10

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

2014/421/ЕС:

★ **Решение на Съвета от 23 юни 2014 година относно позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия от 14 май 1973 г., във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход** 15

2014/422/ЕС:

★ **Решение за изпълнение на Комисията от 2 юли 2014 година за определяне на мерки по отношение на някои цитрусови плодове с произход от Южна Африка за предотвратяване на въвеждането и разпространението в рамките на Съюза на *Phyllosticta citricarpa* (McAlpine) Van der Aa** *(нотифицирано под номер C(2014) 4191)* 21

2014/423/ЕС:

★ **Решение за изпълнение на Комисията от 1 юли 2014 година за разрешаване на пускането на пазара на цитиколин като нова хранителна съставка съгласно Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета** *(нотифицирано под номер C(2014) 4252)* 24

2014/424/ЕС:

★ **Решение за изпълнение на Комисията от 1 юли 2014 година за разрешаване на пускането на пазара на белтък от рапично семе като нова хранителна съставка съгласно Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета** *(нотифицирано под номер C(2014) 4256)* 27

2014/425/ЕС:

★ **Решение на Комисията от 1 юли 2014 година за разрешаване на Словашката република и Обединеното кралство да ползват дерогация от разпоредбите на някои общи правила за авиационна безопасност съгласно член 14, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета** *(нотифицирано под номер C(2014) 4344)* ([1]) 30

2014/426/ЕС:

★ **Решение на Комисията от 1 юли 2014 година за разрешаване на Обединеното кралство да ползва дерогация от разпоредбите на някои общи правила за авиационна безопасност съгласно член 14, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета** *(нотифицирано под номер C(2014) 4355)* ([1]) 35

2014/427/ЕС:

★ **Решение на Европейската централна банка от 6 февруари 2014 година за назначаването на представители на Европейска централна банка в Надзорния съвет *(ЕЦБ/2014/4)*** 38

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

2014/428/ЕС:

★ **Решение № 1/2014 на Съвета на министрите АКТБ—ЕС от 20 юни 2014 година за ревизия на приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО** 40

([1]) Текст от значение за ЕИП

Поправки

- ★ **Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) № 399/2014 на Комисията от 22 април 2014 година за разрешаване на препаратите от *Lactobacillus brevis* DSM 23231, *Lactobacillus brevis* DSMZ 16680, *Lactobacillus plantarum* CECT 4528 и *Lactobacillus fermentum* NCIMB 30169 като фуражни добавки за всички животински видове *(Официален вестник на Европейския съюз L 119 от 23 април 2014 г.)*** 44

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 731/2014 НА КОМИСИЯТА

от 2 юли 2014 година

за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ([1]),

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ([2]), и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.

(2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

([1]) ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 юли 2014 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

Генерален директор на генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Код на трета държава [1]	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MK	66,3
	TR	56,1
	XS	59,1
	ZZ	60,5
0707 00 05	MK	34,9
	TR	79,1
	ZZ	57,0
0709 93 10	TR	103,4
	ZZ	103,4
0805 50 10	AR	114,8
	BO	136,6
	TR	107,6
	UY	127,1
	ZA	120,1
	ZZ	121,2
0808 10 80	AR	123,8
	BR	97,9
	CL	97,6
	NZ	135,4
	US	144,9
	ZA	125,1
	ZZ	120,8
0808 30 90	AR	75,9
	CL	103,5
	NZ	200,8
	ZA	99,2
	ZZ	119,9
0809 10 00	MK	88,5
	TR	228,9
	ZZ	158,7
0809 29 00	TR	347,6
	ZZ	347,6
0809 30	TR	145,6
	XS	54,4
	ZZ	100,0

[1] Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 23 юни 2014 година

относно позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария от 22 юли 1972 г., във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход

(2014/419/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Протокол № 3 към Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария ([1]) („споразумението“) се отнася до определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество („Протокол № 3“).

(2) В Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([2]) („конвенцията“) се определят разпоредби относно произхода на стоките, които се търгуват по силата на съответните споразумения, сключени между договарящите страни.

(3) Съюзът и Швейцария подписаха конвенцията на 15 юни 2011 г.

(4) Съюзът и Швейцария депозираха своите документи за приемане при депозитаря на конвенцията съответно на 26 март 2012 г. и на 28 ноември 2011 г. В резултат на това и съгласно член 10, параграф 3 от конвенцията тя влезе в сила за Съюза на 1 май 2012 г., а за Швейцария — на 1 януари 2012 г.

(5) В член 6 от конвенцията се предвижда всяка договаряща страна да вземе подходящи мерки, за да гарантира нейното ефективно прилагане. С оглед на това Съвместният комитет, създаден по силата на споразумението, следва да приеме решение за замяна на Протокол № 3 с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към конвенцията.

(6) Поради това позицията на Съюза в рамките на Съвместния комитет следва да се основава на приложения проект на решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария, във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход, се основава на проекта на решение на Съвместния комитет, приложен към настоящото решение.

Представителите на Съюза в Съвместния комитет могат да одобряват незначителни промени в проекта на решението, без да е необходимо допълнително решение на Съвета.

([1]) ОВ L 300, 31.12.1972 г., стр. 189.
([2]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.

Член 2

Решението на Съвместния комитет се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила от датата на приемането му.

Съставено в Люксембург на 23 юни 2014 година.

За Съвета
Председател
C. ASHTON

ПРОЕКТ НА

РЕШЕНИЕ № … НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ ЕС—ШВЕЙЦАРИЯ

от

за изменение на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид подписаното на 22 юли 1972 г. в Брюксел Споразумение между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария ([1]) („споразумението“), и по-специално член 11 от него,

като взе предвид Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество („Протокол № 3“) към споразумението,

като има предвид, че:

(1) Член 11 от споразумението се отнася до Протокол № 3, в който се определят правилата за произход и се предвижда кумулация на произход между ЕС, Исландия, Норвегия, Турция, Фарьорските острови, Швейцария (включително Лихтенщайн) и участниците в Барселонския процес ([2]).

(2) В член 39 от Протокол № 3 се посочва, че предвиденият в член 29 от споразумението Съвместен комитет може да реши да измени разпоредбите на посочения протокол.

(3) Целта на Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([3]) („конвенцията“) е да замени протоколите относно правилата за произход, които са в сила между държавите от паневросредиземноморския регион, с единен правен акт.

(4) ЕС и Швейцария подписаха конвенцията на 15 юни 2011 г.

(5) ЕС и Швейцария депозираха своите документи за приемане при депозитаря на конвенцията съответно на 26 март 2012 г. и на 28 ноември 2011 г. В резултат на това и съгласно член 10, параграф 3 от конвенцията тя влезе в сила за ЕС на 1 май 2012 г., а за Швейцария — на 1 януари 2012 г.

(6) Посредством конвенцията участниците в процеса на стабилизиране и асоциране се включват в паневросредиземноморската зона за кумулация на произход.

(7) Когато преходът към конвенцията не се извършва едновременно за всички договарящи страни в зоната на кумулацията, това не бива да води до положение, което е по-неблагоприятно от предишното положение съгласно протокола.

(8) Поради това Протокол № 3 към споразумението следва да бъде изменен така, че да съдържа препратка към конвенцията,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към споразумението се заменя с текста на приложението към настоящото решение.

([1]) ОВ L 300, 31.12.1972 г., стр. 189.
([2]) Алжир, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Палестина, Сирия и Тунис.
([3]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила от датата на приемането му.

Прилага се от …

Съставено в

За Съвместния комитет

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

Протокол № 3

относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество

Член 1

Приложими правила за произход

За целите на изпълнението на настоящото споразумение се прилагат допълнение I и съответните разпоредби от допълнение II към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([1]) („конвенцията“).

Всички препратки към „съответното споразумение“ в допълнение I и в съответните разпоредби от допълнение II към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход се тълкуват като препратки към настоящото споразумение.

Член 2

Уреждане на спорове

При възникване на спорове във връзка с процедурите за проверка по член 32 от допълнение I към конвенцията, които не могат да бъдат уредени между митническите органи, изискващи проверката, и митническите органи, отговорни за провеждането ѝ, тези спорове се отнасят до Съвместния комитет.

Във всички случаи уреждането на спорове между вносителя и митническите органи на държавата вносител се извършва съгласно законодателството на тази държава.

Член 3

Изменения на протокола

Съвместният комитет може да реши да измени разпоредбите на настоящия протокол.

Член 4

Оттегляне от конвенцията

1. Ако ЕС или Швейцария изпрати писмено предизвестие до депозитаря на конвенцията относно намерението си да се оттегли от конвенцията съгласно член 9 от нея, двете страни започват незабавно преговори по правилата за произход за целите на изпълнението на настоящото споразумение.

2. До влизането в сила на договорените нови правила за произход приложимите към момента на оттеглянето правила за произход, които се съдържат в допълнение I и, когато е уместно, в съответните разпоредби от допълнение II към конвенцията, продължават да се прилагат към настоящото споразумение. Независимо от това от момента на оттеглянето правилата за произход, които се съдържат в допълнение I и, когато е уместно, в съответните разпоредби от допълнение II към конвенцията, се тълкуват така, че да позволяват двустранна кумулация единствено между ЕС и Швейцария.

Член 5

Преходни разпоредби — кумулация

1. Независимо от разпоредбите на член 3 от допълнение I към конвенцията правилата относно кумулацията, предвидени в членове 3 и 4 от Протокол № 3 към настоящото споразумение и изменени с Решение № 3/2005 на Съвместния комитет ЕС—Швейцария от 15 декември 2005 г. ([2]), продължават да се прилагат между ЕС и Швейцария до влизането в сила на конвенцията за всички договарящи страни, изброени в членове 3 и 4 от Протокол № 3 към споразумението.

([1]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.
([2]) ОВ L 45, 15.2.2006 г., стр. 2.

2. Независимо от разпоредбите на член 16, параграф 5 и член 21, параграф 3 от допълнение I към конвенцията, когато кумулацията обхваща само държавите от ЕАСТ, ЕС, Турция, Фарьорските острови и участниците в процеса на стабилизиране и асоцииране, доказателството за произход може да бъде сертификат за движение EUR.1 или декларация за произход.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 23 юни 2014 година

относно позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Република Исландия от 22 юли 1972 г., във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход

(2014/420/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Протокол № 3 към Споразумението между Европейската икономическа общност и Република Исландия ([1]) („споразумението“) се отнася до определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество („Протокол № 3“).

(2) В Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([2]) („конвенцията“) се определят разпоредби относно произхода на стоките, които се търгуват по силата на съответните споразумения, сключени между договарящите страни.

(3) Съюзът и Исландия подписаха конвенцията съответно на 15 юни 2011 г. и на 30 юни 2011 г.

(4) Съюзът и Исландия депозираха своите документи за приемане при депозитаря на конвенцията съответно на 26 март 2012 г. и на 12 март 2012 г. В резултат на това и съгласно член 10, параграф 3 от конвенцията тя влезе в сила на 1 май 2012 г. както за Съюза, така и за Исландия.

(5) В член 6 от конвенцията се предвижда всяка договаряща страна да вземе подходящи мерки, за да гарантира нейното ефективно прилагане. С оглед на това Съвместният комитет, създаден по силата на споразумението, следва да приеме решение за замяна на Протокол № 3 с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към конвенцията.

(6) Поради това позицията на Съюза в рамките на Съвместния комитет следва да се основава на приложения проект на решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Република Исландия, във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход, се основава на проекта на решение на Съвместния комитет, приложен към настоящото решение.

Представителите на Съюза в Съвместния комитет могат да одобряват незначителни промени в проекта на решението, без да е необходимо допълнително решение на Съвета.

Член 2

Решението на Съвместния комитет се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

([1]) ОВ L 301, 31.12.1972 г., стр. 2.
([2]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила от датата на приемането му.

Съставено в Люксембург на 23 юни 2014 година.

За Съвета

Председател

C. ASHTON

ПРОЕКТ НА

РЕШЕНИЕ № […] НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ ЕС—ИСЛАНДИЯ

от

за изменение на Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към Споразумението между Европейската икономическа общност и Република Исландия

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид подписаното на 22 юли 1972 г. в Брюксел Споразумение между Европейската икономическа общност и Република Исландия ([1]) („споразумението“), и по-специално член 11 от него,

като взе предвид Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество („Протокол № 3“) към споразумението,

като има предвид, че:

(1) Член 11 от споразумението се отнася до Протокол № 3, в който се определят правилата за произход и се предвижда кумулация на произход между ЕС, Исландия, Норвегия, Турция, Фарьорските острови, Швейцария (включително Лихтенщайн) и участниците в Барселонския процес ([2]).

(2) В член 39 от Протокол № 3 се посочва, че предвиденият в член 30 от споразумението Съвместен комитет може да реши да измени разпоредбите на посочения протокол.

(3) Целта на Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([3]) („конвенцията“) е да замени протоколите относно правилата за произход, които са в сила между държавите от паневросредиземноморския регион, с единен правен акт.

(4) ЕС и Исландия подписаха конвенцията съответно на 15 юни 2011 г. и на 30 юни 2011 г.

(5) ЕС и Исландия депозираха своите документи за приемане при депозитаря на конвенцията съответно на 26 март 2012 г. и на 12 март 2012 г. В резултат на това и съгласно член 10, параграф 3 от конвенцията тя влезе в сила на 1 май 2012 г. както за ЕС, така и за Исландия.

(6) Участниците в процеса на стабилизиране и асоциране са включени в паневросредиземноморската зона за кумулация на произход посредством конвенцията.

(7) Дори преходът към конвенцията да не се извършва едновременно за всички договарящи страни в зоната на кумулацията, това не бива да води до положение, което е по-неблагоприятно от предишното положение съгласно протокола.

(8) Поради това Протокол № 3 към споразумението следва да бъде изменен така, че да съдържа препратка към конвенцията,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Протокол № 3 относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество към споразумението се заменя с текста на приложението към настоящото решение.

([1]) ОВ L 301, 31.12.1972 г., стр. 2.
([2]) Алжир, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Палестина, Сирия и Тунис.
([3]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила от датата на приемането му.

Прилага се от 1 септември 2014 г.

Съставено в

За Съвместния комитет

Председател

…

ПРИЛОЖЕНИЕ

Протокол № 3

относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество

Член 1

Приложими правила за произход

За целите на изпълнението на настоящото споразумение се прилагат допълнение I и съответните разпоредби от допълнение II към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([1]) „конвенцията“).

Всички препратки към „съответното споразумение“ в допълнение I и в съответните разпоредби от допълнение II към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход се тълкуват като препратки към настоящото споразумение.

Член 2

Уреждане на спорове

При възникване на спорове във връзка с процедурите за проверка по член 32 от допълнение I към конвенцията, които не могат да бъдат уредени между митническите органи, изискващи проверката, и митническите органи, отговорни за провеждането ѝ, тези спорове се отнасят до Съвместния комитет.

Във всички случаи уреждането на спорове между вносителя и митническите органи на държавата вносител се извършва съгласно законодателството на тази държава.

Член 3

Изменения на протокола

Съвместният комитет може да реши да измени разпоредбите на настоящия протокол.

Член 4

Оттегляне от конвенцията

1. Ако ЕС или Исландия изпрати писмено предизвестие до депозитаря на конвенцията относно намерението си да се оттегли от конвенцията съгласно член 9 от нея, двете страни започват незабавно преговори по правилата за произход за целите на изпълнението на настоящото споразумение.

2. До влизането в сила на договорените нови правила за произход приложимите към момента на оттеглянето правила за произход, които се съдържат в допълнение I и, когато е уместно, в съответните разпоредби от допълнение II към конвенцията, продължават да се прилагат към настоящото споразумение. Независимо от това от момента на оттеглянето правилата за произход, които се съдържат в допълнение I и, когато е уместно, в съответните разпоредби от допълнение II към конвенцията, се тълкуват така, че да позволяват двустранна кумулация единствено между ЕС и Исландия.

Член 5

Преходни разпоредби — кумулация

1. Независимо от разпоредбите на член 3 от допълнение I към конвенцията правилата относно кумулацията, предвидени в членове 3 и 4 от Протокол № 3 към настоящото споразумение и изменени с Решение № 2/2005 на Съвместния комитет ЕС—Исландия от 22 декември 2005 г. ([2]), продължават да се прилагат между ЕС и Исландия до влизането в сила на конвенцията за всички договарящи страни, изброени в членове 3 и 4 от Протокол № 3 към споразумението.

2. Независимо от разпоредбите на член 16, параграф 5 и член 21, параграф 3 от допълнение I към конвенцията, когато кумулацията обхваща само държавите от ЕАСТ, ЕС, Турция, Фарьорските острови и участниците в процеса на стабилизиране и асоциране, доказателството за произход може да бъде сертификат за движение EUR.1 или декларация за произход.

([1]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.
([2]) ОВ L 131, 18.5.2006 г., стр. 2.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 23 юни 2014 година

относно позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия от 14 май 1973 г., във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход

(2014/421/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Протокол № 3 към Споразумението между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия ([1]) („споразумението“) се отнася до определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество („Протокол № 3“).

(2) В Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([2]) („конвенцията“) се определят разпоредби относно произхода на стоките, които се търгуват по силата на съответните споразумения, сключени между договарящите страни.

(3) Съюзът и Норвегия подписаха конвенцията на 15 юни 2011 г.

(4) Съюзът и Норвегия депозираха своите документи за приемане при депозитаря на конвенцията съответно на 26 март 2012 г. и на 9 ноември 2011 г. В резултат на това и съгласно член 10, параграф 3 от конвенцията тя влезе в сила за Съюза на 1 май 2012 г., а за Норвегия — на 1 януари 2012 г.

(5) В член 6 от конвенцията се предвижда всяка договаряща страна да вземе подходящи мерки, за да гарантира нейното ефективно прилагане. С оглед на това Съвместният комитет, създаден по силата на споразумението, следва да приеме решение за замяна на Протокол № 3 с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към конвенцията.

(6) Поради това позицията на Съюза в рамките на Съвместния комитет следва да се основава на приложения проект на решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която да бъде приета от Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия, във връзка със замяната на Протокол № 3 относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество към посоченото споразумение с нов протокол, в който по отношение на правилата за произход се прави препратка към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход, се оснавава на проекта на решение на Съвместния комитет, приложен към настоящото решение.

Представителите на Съюза в Съвместния комитет могат да одобряват незначителни промени в проекта на решението, без да е необходимо допълнително решение на Съвета.

([1]) ОВ L 171, 27.6.1973 г., стр. 2.
([2]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.

Член 2

Решението на Съвместния комитет се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила от датата на приемането му.

Съставено в Люксембург на 23 юни 2014 година.

За Съвета
Председател
C. ASHTON

ПРОЕКТ НА

РЕШЕНИЕ № … НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ ЕС—НОРВЕГИЯ

от

за изменение на Протокол № 3 относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество към Споразумението между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид подписаното на 14 май 1973 г. в Брюксел Споразумение между Европейската икономическа общност и Кралство Норвегия ([1]) („споразумението“), и по-специално член 11 от него,

Като взе предвид Протокол № 3 относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество ([2]) („Протокол № 3“) към споразумението,

като има предвид, че:

(1) Член 11 от споразумението се отнася до Протокол № 3, в който се определят правилата за произход и се предвижда кумулация на произход между ЕС, Исландия, Норвегия, Турция, Фарьорските острови, Швейцария (включително Лихтенщайн) и участниците в Барселонския процес ([3]).

(2) В член 39 от Протокол № 3 се посочва, че предвиденият в член 29 от споразумението Съвместен комитет може да реши да измени разпоредбите на посочения протокол.

(3) Целта на Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход ([4]) („конвенцията“) е да замени протоколите относно правилата за произход, които са в сила между държавите от паневросредиземноморския регион, с единен правен акт.

(4) ЕС и Норвегия подписаха конвенцията на 15 юни 2011 г.

(5) ЕС и Норвегия депозираха своите документи за приемане при депозитаря на конвенцията съответно на 26 март 2012 г. и на 9 ноември 2011 г. В резултат на това и съгласно член 10, параграф 3 от конвенцията тя влезе в сила за ЕС на 1 май 2012 г., а за Норвегия — на 1 януари 2012 г.

(6) Участниците в процеса на стабилизиране и асоциране са включени в паневросредиземноморската зона за кумулация на произход посредством конвенцията.

(7) Когато преходът към конвенцията не се извършва едновременно за всички договарящи страни в зоната на кумулацията, това не бива да води до положение, което е по-неблагоприятно от предишното положение съгласно протокола.

(8) Поради това Протокол № 3 към споразумението следва да бъде изменен така, че да съдържа препратка към конвенцията,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Протокол № 3 относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество към споразумението се заменя с текста на приложението към настоящото решение.

([1]) ОВ L 171, 27.6.1973 г., стр. 2.
([2]) ОВ L 117, 2.5.2006 г., стр. 2.
([3]) Алжир, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Палестина, Сирия и Тунис.
([4]) ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила от датата на приемането му.

Прилага се от 1 септември 2014 г.

Съставено в

За Съвместния комитет

Председател

…

ПРИЛОЖЕНИЕ

Протокол № 3

относно определението на понятието „стоки с произход“ и методите на административно сътрудничество

Член 1

Приложими правила за произход

За целите на изпълнението на настоящото споразумение се прилагат допълнение I и съответните разпоредби от допълнение II към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход [1] („конвенцията“).

Всички препратки към „съответното споразумение“ в допълнение I и в съответните разпоредби от допълнение II към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход се тълкуват като препратки към настоящото споразумение.

Член 2

Уреждане на спорове

При възникване на спорове във връзка с процедурите за проверка по член 32 от допълнение I към конвенцията, които не могат да бъдат уредени между митническите органи, изискващи проверката, и митническите органи, отговорни за провеждането ѝ, тези спорове се отнасят до Съвместния комитет.

Във всички случаи уреждането на спорове между вносителя и митническите органи на държавата вносител се извършва съгласно законодателството на тази държава.

Член 3

Изменения на протокола

Съвместния комитет може да реши да измени разпоредбите на настоящия протокол.

Член 4

Оттегляне от конвенцията

1. Ако ЕС или Норвегия изпрати писмено предизвестие до депозитаря на конвенцията относно намерението си да се оттегли от конвенцията съгласно член 9 от нея, двете страни започват незабавно преговори по правилата за произход за целите на изпълнението на настоящото споразумение.

2. До влизането в сила на договорените нови правила за произход приложимите към момента на оттеглянето правила за произход, които се съдържат в допълнение I и, когато е уместно, в съответните разпоредби от допълнение II към конвенцията, продължават да се прилагат към настоящото споразумение. Независимо от това от момента на оттеглянето правилата за произход, които се съдържат в допълнение I и, когато е уместно, в съответните разпоредби от допълнение II към конвенцията, се тълкуват така, че да позволяват двустранна кумулация единствено между ЕС и Норвегия.

Член 5

Преходни разпоредби — кумулация

1. Независимо от разпоредбите на член 3 от допълнение I към конвенцията правилата относно кумулацията, предвидени в членове 3 и 4 от Протокол № 3 към споразумението и изменени с Решение № 1/2005 на Съвместния комитет ЕС—Норвегия от 20 декември 2005 г. [2], продължават да се прилагат между ЕС и Норвегия до влизането в сила на конвенцията за всички договарящи страни, изброени в членове 3 и 4 от Протокол № 3 към споразумението.

---

[1] ОВ L 54, 26.2.2013 г., стр. 4.
[2] ОВ L 117, 2.5.2006 г., стр. 2.

2. Независимо от разпоредбите на член 16, параграф 5 и член 21, параграф 3 от допълнение I към конвенцията, когато кумулацията обхваща само държавите от ЕАСТ, ЕС, Турция, Фарьорските острови и участниците в процеса на стабилизиране и асоцииране, доказателството за произход може да бъде сертификат за движение EUR.1 или декларация за произход.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 2 юли 2014 година

за определяне на мерки по отношение на някои цитрусови плодове с произход от Южна Африка за предотвратяване на въвеждането и разпространението в рамките на Съюза на *Phyllosticta citricarpa* (McAlpine) Van der Aa

(нотифицирано под номер C(2014) 4191)

(2014/422/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността ([1]), и по-специално член 16, параграф 3, третото изречение от нея,

като има предвид, че:

(1) *Guignardia citricarpa* Kiely (всички патогенни за *Citrus* щамове) е включен в част А, раздел I, буква в), точка 11 от приложение II към Директива 2000/29/ЕО като вредител, който не е известно да се среща в Съюза. След одобряването на нов кодекс за номенклатурата на гъбите от международния ботанически конгрес, от 2011 г. насам същият организъм се нарича *Phyllosticta citricarpa* (McAlpine) Van der AaA, наричан по-нататък „посоченият организъм“.

(2) На 21 февруари 2014 г. Европейският орган за безопасност на храните (наричан по-долу „Органът“) публикува оценка на риска от вредители относно посочения организъм ([2]). Предвид оценката на риска от вредителя се стигна до заключението, че изискванията по отношение на посочения организъм, определени в Директива 2000/29/ЕО, за въвеждането в Съюза на цитрусови плодове с произход от области извън област, призната за свободна от посочения организъм, не са достатъчни за защитата на Съюза срещу въвеждането на посочения организъм. Предвид големия брой повтарящи се случаи на задържане през предходните години на заразени с посочения организъм цитрусови плодове с произход от Южна Африка, е необходимо незабавно да се предприемат по-строги мерки с цел да се подобри защитата на Съюза срещу въвеждането на посочения организъм. Като се има предвид, че много от задържаните плодове са били от *Citrus sinensis* (L.) Osbeck „Valencia“, тези плодове следва да бъдат предмет на изследване за латентна инфекция в допълнение към мерките, които се прилагат за всички цитрусови плодове.

(3) По преценка на органа обаче въвеждането в Съюза на посочения организъм чрез внос на плодове от *Citrus latifolia* Tanaka е много малко вероятно. Следователно е целесъобразно *Citrus latifolia* Tanaka да се изключи от мерките, предвидени в настоящото решение.

(4) В случай на задържане на цитрусови плодове с произход от Южна Африка, които са заразени с посочения организъм, Комисията ще прецени дали пристигането на заразени плодове е резултат от пропуски в процедурите за официален мониторинг и сертифициране в Южна Африка. Ако са налице повтарящи се случаи на задържане поради пропуски в процедурите за мониторинг и сертифициране в рамките на една и съща година, Комисията ще преразгледа настоящото решение, преди да бъде уведомена за шесто поредно задържане.

(5) С оглед на яснотата Решение за изпълнение 2013/754/ЕС на Комисията ([3]) следва да бъде отменено.

(6) С цел да се предостави на операторите достатъчно време за адаптация към новите изисквания, предвидените в настоящото решение мерки следва да се прилагат от 24 юли 2014 г.

(7) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния фитосанитарен комитет,

---

([1]) ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.

([2]) Групата на ЕОБХ по растително здраве, 2014. Научно становище относно риска от *Phyllosticta citricarpa* (*Guignardia citricarpa*) за територията на ЕС с идентификация и оценка на възможностите за намаляване на риска. Бюлетин на ЕОБХ (EFSA Journal) 2014; 12(2):3557: 243 стр. doi:10.2903/j.efsa.2014.3557.

([3]) Решение за изпълнение 2013/754/ЕС на Комисията от 11 декември 2013 г. относно мерки за предотвратяване на въвеждането и разпространението в рамките на Съюза на *Guignardia citricarpa* Kiely (всички щамове, патогенни за *Citrus*) по отношение на Южна Африка (ОВ L 334, 13.12.2013 г., стр. 44).

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Въвеждането на цитрусови плодове в Съюза

Без да се засягат разпоредбите на част А, раздел I, точки 16.1, 16.2, 16.3 и 16.5, и чрез дерогация от параграф 16.4, букви в) и г) от приложение IV към Директива 2000/29/ЕО, плодовете от *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf. и техните хибриди, с изключение на плодове от *Citrus aurantium* L. и *Citrus latifolia* Tanaka, с произход от Южна Африка (по-долу „посочените плодове“), се въвеждат в Съюза само ако отговарят на изискванията, предвидени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Задължения за докладване

Преди 31 декември всяка година държавите членки вносители предоставят на Комисията и на другите държави членки доклад с информация относно въведеното в Съюза в съответствие с настоящото решение количество на посочените плодове през предходния вносен сезон. Този доклад включва и резултатите от инспекциите, посочени в точка 2 от приложението.

Член 3

Уведомления

Държавите членки незабавно уведомяват Комисията, другите държави членки и Южна Африка за потвърдено наличие на посочения организъм.

Член 4

Отмяна

Решение за изпълнение 2013/754/ЕС се отменя.

Член 5

Дата на прилагане

Настоящото решение се прилага от 24 юли 2014 г.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 2 юли 2014 година.

За Комисията

Tonio BORG

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕТО НА ПОСОЧЕНИТЕ В ЧЛЕН 1 ПЛОДОВЕ

1. **Изисквания относно посочените плодове**

1.1. Посочените плодове се придружават от фитосанитарен сертификат, както е посочено в член 13, параграф 1, подточка ii), първа алинея от Директива 2000/29/ЕО, в чийто раздел „Допълнителна декларация“ се включва следният текст:

а) посочените плодове произхождат от място на производство, подложено на третиране против посочения организъм, което е извършено в подходящо за целта време след началото на последния вегетационен цикъл;

б) по време на вегетационния сезон е проведена официална инспекция в областта на производството и сред посочените плодове не са открити симптоми на посочения организъм след началото на последния вегетационен цикъл;

в) в периода между пристигането и опаковането в съответните съоръжения за всеки 30 тона или част от тях са взети проби от минимум 600 плода от всеки вид, подбрани във възможно най-голяма степен въз основа на всички вероятни симптоми на посочения организъм. Всички плодове от извадката с наличие на симптоми са изследвани и е установено, че са свободни от посочения организъм.

1.2. В раздел „Допълнителна декларация“ на фитосанитарния сертификат за *Citrus sinensis* (L.) Osbeck „Valencia“ се включва и уточнение, че на всеки 30 тона или част от тях са взети проби за латентни инфекции и е установено, че са свободни от посочения организъм.

1.3. Пълната проследяемост на посочените плодове се гарантира със следното:

а) за тази цел областта на производство, съоръженията за опаковане, износителите и всеки оператор, който борави с посочените плодове, биват официално регистрирани;

б) съхранява се подробна информация относно третирането преди и след събирането на реколтата;

в) при транспортирането им от мястото на производство до мястото за износ към Съюза посочените плодове биват придружавани от документи, издадени под надзора на националната организация за растителна защита на Южна Африка като част от системата за документиране, с която Южна Африка предоставя информация на Комисията.

2. **Изисквания по отношение на инспекциите в рамките на Съюза**

2.1. Посочените плодове се инспектират визуално на входния пункт или на крайното им местоназначение, определени в съответствие с Директива 2004/103/ЕО на Комисията ([1]). Тези инспекции се извършват на извадки от поне 200 плода от всеки вид от посочените плодове на партида от 30 тона или част от тях, подбрани въз основа на всички вероятни симптоми на посочения организъм.

2.2. Ако по време на посочените в точка 2.1 инспекции са открити симптоми на посочения организъм, неговото наличие следва да бъде потвърдено или отхвърлено чрез изследване на плодовете със симптоми. При потвърждение на наличието на посочения организъм партидата, от която е взета пробата, се подлага на една от следните мерки:

i) отказ за влизане в Съюза;

ii) унищожаване, различно от преработка.

([1]) Директива 2004/103/ЕО на Комисията от 7 октомври 2004 г. относно контрола за идентичност и проверките на фитосанитарното състояние на растенията, растителните продукти и други предмети, изброени в част Б от приложение V към Директива 2000/29/ЕО на Съвета, които могат да бъдат извършвани на място, различно от входния пункт на Общността, или на място в непосредствена близост до него и за определяне на условията, свързани с тези проверки (ОВ L 313, 12.10.2004 г., стр. 16).

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 1 юли 2014 година

за разрешаване на пускането на пазара на цитиколин като нова хранителна съставка съгласно Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета

(нотифицирано под номер C(2014) 4252)

(само текстът на немски език е автентичен)

(2014/423/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки ([1]), и по-специално член 7 от него,

като има предвид, че:

(1) На 29 март 2012 г. предприятието Kyowa Hakko Europe GmbH подаде заявление до компетентните органи на Ирландия за пускане на пазара на цитиколин като нова хранителна съставка.

(2) На 2 юни 2012 г. компетентният ирландски орган за оценка на храните представи доклада си за първоначална оценка. В този доклад той представи заключението си, че цитиколин, предназначен за употреба в определени храни при спазване на предложените от заявителя нива, отговаря на критериите, определени в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 258/97.

(3) На 10 юли 2012 г. Комисията препрати доклада за първоначална оценка на другите държави членки.

(4) В 60-дневния срок, предвиден в член 6, параграф 4, първа алинея от Регламент (ЕО) № 258/97, бяха представени обосновани възражения. Освен това някои държави членки обясниха в своите възражения, че според тях продуктите, съдържащи натриева сол на цитиколина, са лекарствен продукт.

(5) На 27 ноември 2012 г. заявителят информира Комисията, че заявлението му е изменено така, че да цели одобрение на употребата на цитиколин в хранителни добавки в максимално количество от 500 mg/ден, а в храни със специфична хранителна употреба, по-специално храни за специални медицински цели — в максимално количество от 250 mg на порция и при максимална дневна консумация на тези видове храни от 1 000 mg. Тези продукти са предвидени за възрастни и не са предназначени за консумация от деца.

(6) На 15 януари 2013 г. Комисията проведе консултации с Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), като поиска от него да извърши допълнителна оценка във връзка с използването на цитиколин като хранителна съставка в съответствие с Регламент (ЕО) № 258/97.

(7) На 10 октомври 2013 г. ЕОБХ прие научно становище относно безопасността на цитиколин като нова хранителна съставка ([2]), като заключи, че той е безопасен при предложените видове и нива на употреба.

(8) Научното становище дава достатъчно основание да се твърди, че при предложените видове и нива на употреба цитиколин отговаря на критериите, определени в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 258/97.

(9) В становището си ЕОБХ също така стигна до заключението, че цитиколинът може да си взаимодейства с конкретни лекарства и поради това не следва да се използва заедно с тези лекарства. Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) се прилага, когато даден продукт, като се вземат предвид всичките му характеристики, може да попадне едновременно в обхвата на определението за лекарствен продукт, съдържащо се в член 1, параграф 2 от посочената директива, и на определението за продукт, който попада в обхвата на Регламент (ЕО) № 258/97. Във връзка с това, ако държава членка установи в съответствие с Директива 2001/83/ЕО, че даден продукт е лекарствен продукт, тя може да ограничи пускането на пазара на този продукт в съответствие с правото на Съюза.

([1]) ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.
([2]) EFSA Journal (Бюлетин на ЕОБХ), 2013 г.; 11(10):3421.
([3]) Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67).

(10) В Директива 1999/21/ЕО на Комисията [1] се определят диетичните храни за специални медицински цели. Употребата на цитиколин следва да бъде разрешена, без да се засягат изискванията, определени в това законодателство.

(11) С Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [2] се определят изискванията относно хранителните добавки. Употребата на цитиколин следва да бъде разрешена, без да се засягат изискванията, определени в това законодателство.

(12) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Цитиколин, както е описан в приложението, може да бъде пуснат на пазара в Съюза като нова хранителна съставка в хранителните добавки при максимална доза от 500 mg на ден, а в диетичните храни за специални медицински цели — с максимална доза от 250 mg в порция, като нивото на максималната дневна консумация на тези видове храни е 1 000 mg, без да се засягат директиви 1999/21/ЕО и 2002/46/ЕО. Цитиколин не се използва в храни, предназначени за консумация от деца.

Член 2

Означението върху етикета на храната, в чийто състав влиза цитиколин, разрешен с настоящото решение, е „цитиколин“.

Член 3

На потребителите се предоставя информация, че храните, съдържащи цитиколин, не са предназначени за консумация от деца.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Kyowa Hakko Europe GmbH, Am Wehrhahn 50, 40211 Düsseldorf, Германия.

Съставено в Брюксел на 1 юли 2014 година.

За Комисията

Tonio BORG

Член на Комисията

[1] Директива 1999/21/ЕО на Комисията от 25 март 1999 г. относно диетичните храни за специални медицински цели (ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 29).

[2] Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки по отношение на добавките към храни (ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51).

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПЕЦИФИКАЦИЯ НА ЦИТИКОЛИН

Определение:

Цитиколин се състои от цитозин, рибоза, пирофосфат и холин.

Химично наименование: холин цитидин 5′-пирофосфат, цитидин 5′-(трихидроген дифосфат) P′-[2-(триметиламонио)етил] естер вътрешнокомплексна сол

Химична формула: $C_{14}H_{26}N_4O_{11}P_2$

Молекулна маса: 488,32 g/mol

Описание: Бял кристален прах

Идентификация:

CAS №:	987-78-0
pH (разтвор на пробата от 1 %)	2,5 — 3,5

Чистота:

Изследване за стойностите	Не по-малко от 98 % въз основа на сухо вещество след изсушаване
Намаляване на масата при сушене (100 °C за 4 часа)	Не повече от 5,0 %
Амоний	Не повече от 0,05 %
Общо тежки метали (като Pb)	Не повече от 10 ppm
Арсен	Не повече от 2 ppm
Свободни фосфорни киселини	Не повече от 0,1 %
5′-цитидилова киселина	Не повече от 1,0 %

Микробиологични критерии:

Общ брой на микроорганизмите	Не повече от 1 000 CFU/g
Плесени и дрожди	Не повече от 100 CFU/g
Escherichia coli	Да не се установява в 1 g

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 1 юли 2014 година

за разрешаване на пускането на пазара на белтък от рапично семе като нова хранителна съставка съгласно Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета

(нотифицирано под номер C(2014) 4256)

(само текстът на немски език е автентичен)

(2014/424/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 г. относно нови храни и нови хранителни съставки ([1]), и по-специално член 7 от него,

като има предвид, че:

(1) На 25 юни 2012 г. дружеството Helm AG отправи искане до компетентните органи на Ирландия за пускане на пазара на белтък от рапично семе като нова хранителна съставка. Белтъкът от рапично семе е предназначен да бъде използван като източник на растителни белтъци в храни, с изключение на храните за кърмачета и преходните храни. На 18 февруари 2014 г. Комисията бе уведомена, че дружеството Siebte PMI Verwaltungs GmbH е придобило правата над искането, което е в процес на разглеждане.

(2) На 17 септември 2012 г. компетентният ирландски орган за оценка на храните представи доклада си за първоначална оценка. В посочения доклад органът стигна до заключението, че белтъкът от рапично семе отговаря на критериите за нови храни, определени в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 258/97.

(3) На 4 октомври 2012 г. Комисията препрати доклада за първоначална оценка на останалите държави членки.

(4) В 60-дневния срок, предвиден в член 6, параграф 4, първа алинея от Регламент (ЕО) № 258/97, бяха повдигнати обосновани възражения.

(5) На 14 февруари 2013 г. Комисията проведе консултации с Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), като поиска от него да извърши допълнителна оценка във връзка с използването на белтъка от рапично семе като хранителна съставка в съответствие с Регламент (ЕО) № 258/97.

(6) На 10 октомври 2013 г. в своето „Научно становище относно безопасността на „белтъчен изолат от рапично семе“ като нова хранителна съставка“ ([2]) ЕОБХ заключи, че белтъкът от рапично семе е безопасен като белтък, влаган в храни. Въпреки това ЕОБХ установи също, че рискът от сенсибилизация към рапичното семе не може да бъде изключен и че съществува вероятност рапичното семе да предизвиква алергични реакции при хора, алергични към горчица.

(7) Поради това становището дава достатъчно основания да се установи, че белтъкът от рапично семе като нова хранителна съставка отговаря на критериите, определени в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 258/97, при условие че етикетирането на храните, съдържащи белтък от рапично семе като хранителна съставка, позволява на хората, алергични към горчица, да избягнат консумацията на тези храни.

(8) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Белтъкът от рапично семе, отговарящ на спецификацията в приложението, може да бъде пуснат на пазара на Съюза като нова хранителна съставка.

([1]) ОВ L 43, 14.2.1997 г., стр. 1.
([2]) *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ), 2013 г.; 11(10):3420.

Член 2

Наименованието на разрешения с настоящото решение белтък от рапично семе, което да се посочва при етикетирането на съдържащите го храни, е „белтък от рапично семе“.

Член 3

На етикета на всички храни, съдържащи белтък от рапично семе, се посочва по лесно видим и четлив начин, че продуктът, съдържащ „белтък от рапично семе“ като хранителна съставка, може да причини алергична реакция за потребителите, които са алергични към горчица и продукти от нея. Когато е целесъобразно, този надпис се поставя в непосредствена близост до списъка със съставките.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Siebte PMI Verwaltungs GmbH, Neuer Jungfernstieg 5, 20354 Hamburg, Germany.

Съставено в Брюксел на 1 юли 2014 година.

За Комисията

Tonio BORG

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПЕЦИФИКАЦИЯ НА БЕЛТЪКА ОТ РАПИЧНО СЕМЕ

Определение:

Белтъкът от рапично семе представлява богат на белтъци воден екстракт от кюспе от рапично семе с произход от генетично немодифицирани *Brassica napus* L. и *Brassica rapa* L.

Описание: Бял до мръснобял прах, получен чрез пулверизационно сушене

Общо белтъци	Не по-малко от 90 %
Разтворим белтък	Не по-малко от 85 %
Съдържание на вода	Не повече от 7 %
Въглехидрати	Не повече от 7 %
Мазнини	Не повече от 2 %
Пепел	Не повече от 4 %
Влакнини	Не повече от 0,5 %
Общо глюкозинолати	Не повече от 1 mmol/l

Чистота:

Общо фитати	Не повече от 1,5 %
Олово	Не повече от 0,5 mg/kg

Микробиологични критерии:

Дрожди и плесени	Не повече от 100 cfu/g
Общ брой аеробни микроорганизми	Не повече от 10 000 cfu/g
Колиформи	Не повече от 10 cfu/g
Escherichia coli	Да не се установява в 10 g
Salmonella spp.	Да не се установява в 25 g

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 1 юли 2014 година

за разрешаване на Словашката република и Обединеното кралство да ползват дерогация от разпоредбите на някои общи правила за авиационна безопасност съгласно член 14, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета

(нотифицирано под номер C(2014) 4344)

(текст от значение за ЕИП)

(2014/425/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване, за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност и за отмяна на Директива 91/670/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1592/2002 и Директива 2004/36/ЕО ([1]), и по-специално член 14, параграф 7 от него,

като има предвид, че:

(1) Словашката република и Обединеното кралство поискаха да приложат някои дерогации от общите правила за авиационна безопасност, съдържащи се в Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията ([2]). В съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 216/2008 и въз основа на препоръки от Европейската агенция за авиационна безопасност („Агенцията“), Комисията направи оценка на необходимостта от поисканите дерогации и нивото на произтичащата от тях защита.

(2) Първата дерогация, поискана от Словашката република на 29 април 2013 г., се отнася до изискванията във връзка с подновяването на правата за полети по прибори („ПП“) и повторното полагане на теоретичен изпит и проверка на уменията за полети по прибори, посочени в букви в) и г) на FCL. 625 от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011. Словашката република изтъкна, че тези изисквания не са подходящи, когато даден пилот притежава еквивалентна квалификация за IR в свидетелство от трета държава, което съответства на приложение 1 към Конвенцията за международно гражданско въздухоплаване, подписана в Чикаго на 7 декември 1944 г. („приложение 1 на ИКАО“). Словашката република също така посочи аргументи в подкрепа на твърдението, че еквивалентно ниво на защита би било постигнато при предоставяне на поисканата дерогация. Въз основа на препоръка от Агенцията от 4 юни 2013 г., Комисията заключи, че дерогацията ще гарантира ниво на защита, еквивалентно на постигнатото посредством прилагането на общите правила за авиационна безопасност, при условие че са изпълнени определени условия.

(3) Втората дерогация, поискана от Словашката република на 29 април 2013 г., се отнася до изискването за подновяване на квалификация за клас или тип, посочено в буква б) на FCL. 740 от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011. Словашката република изтъкна, че изискването не е подходящо, когато даден пилот притежава равностойна квалификация за тип или клас в свидетелство от трета страна, което е в съответствие с приложение 1 на ИКАО. Словашката република също така посочи аргументи в подкрепа на твърдението, че еквивалентно ниво на защита би било постигнато при предоставяне на поисканата дерогация. Въз основа на препоръка от Агенцията от 4 юни 2013 г., Комисията заключи, че дерогацията ще гарантира ниво на защита, еквивалентно на постигнатото посредством прилагането на общите правила за авиационна безопасност, при условие че са изпълнени определени условия.

(4) Третата дерогация, поискана от Обединеното кралство на 21 юни 2013 г. и изменена на 4 юли, се отнася до условията на потвърждаване на валидността на квалификация за клас еднодвигателни бутални самолети и клас туристически мотопланери (TMG), определени в буква б), точка (1), подточка ii) на FCL. 740.A от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011. Обединеното кралство изтъкна, че изискването не е подходящо за пилоти, които поддържат квалификации за полети по прибори и/или инструкторски квалификации, но не притежават други квалификации за клас или тип. Обединеното кралство също така посочи аргументи в подкрепа на твърдението, че еквивалентно ниво на защита би било постигнато при предоставяне на поисканата дерогация. Въз основа

([1]) ОВ L 79, 19.3.2008 г., стр. 1.
([2]) Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията от 3 ноември 2011 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с екипажите на въздухоплавателни средства в гражданското въздухоплаване в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 311, 25.11.2011 г., стр. 1).

на препоръка от Агенцията от 27 август 2013 г., Комисията заключи, че дерогацията ще гарантира ниво на защита, еквивалентно на постигнатото посредством прилагането на общите правила за авиационна безопасност, при условие че са изпълнени определени условия.

(5) Четвъртата дерогация, поискана от Обединеното кралство на 10 юли 2013 г., е свързана с предварителните условия, които трябва да бъдат изпълнени от кандидатите за сертификат за проверяващ на полетен симулатор (SFE) за самолети, посочени в буква а) на FCL. 1010.SFE от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011. Обединеното кралство изтъкна, че тези предварителни условия са непълни, тъй като обхващат само многопилотни самолети, но не и еднопилотни сложни самолети с високи летателни характеристики. Обединеното кралство също така посочи аргументи в подкрепа на твърдението, че еквивалентно ниво на защита би било постигнато при предоставяне на поисканата дерогация. Въз основа на препоръка от Агенцията от 27 август 2013 г., Комисията заключи, че дерогацията ще гарантира ниво на защита, еквивалентно на постигнатото посредством прилагането на общите правила за авиационна безопасност, при условие че са изпълнени определени условия.

(6) В съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 216/2008, дерогация, предоставена на една държава членка, се нотифицира до всички държави членки, които също имат право да я прилагат. Затова адресати на настоящото решение следва да са всички държави членки. Описанието на дерогацията, както и на свързаните с нея условия, следва да бъдат такива, че да се предостави възможност на останалите държави членки да прилагат тази мярка, когато се намират в същото положение, без необходимост от допълнително одобрение от Комисията. Въпреки това държавите членки следва да обменят информация относно прилагането на дерогациите в съответствие с член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 216/2008, тъй като те може да имат последици извън държавите членки, на които са предоставени.

(7) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета на Европейската агенция за авиационна безопасност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Словашката република може да издава одобрения в дерогация от следните правила за прилагане, предвидени в приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011:

1) букви в) и г) на FCL. 625 „IR — Валидност, потвърждаване на валидността и подновяване“ на същото приложение, в полза на правилата, определени в раздел 1 от приложение I към настоящото решение, ако са изпълнени условията, посочени в раздел 2 от приложение I към настоящото решение;

2) буква б) на FCL. 740 „Валидност и подновяване на квалификация за клас и тип“ на същото приложение, в полза на правилата, определени в раздел 1 от приложение II към настоящото решение, ако са изпълнени условията, посочени в раздел 2 от приложение II към настоящото решение.

Член 2

Обединеното кралство може да издава одобрения в дерогация от следните правила за прилагане, предвидени в приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011:

1) FCL.740A, буква б), точка 1), подточка ii) „Потвърждаване на валидността на квалификация за клас и тип — самолети“ на същото приложение, в полза на правилата, определени в раздел 1 от приложение III към настоящото решение, ако са изпълнени условията, посочени в раздел 2 от приложение III към настоящото решение;

2) буква а) от FCL.1010.SFE „SFE — предварителни условия“ на същото приложение, в полза на правилата, определени в раздел 1 от приложение IV към настоящото решение, ако са изпълнени условията, посочени в раздел 2 от приложение IV към настоящото решение.

Член 3

Всички държави членки имат право да прилагат мерките, посочени в членове 1 и 2, както е определено в приложенията към настоящото решение. Държавите членки нотифицират за това Комисията, Агенцията и националните органи в областта на въздухоплаването.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 1 юли 2014 година.

За Комисията

Siim KALLAS

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Дерогация на Словашката република от Регламент (ЕС) № 1178/2011 по отношение на валидността и подновяването на квалификации за полети по прибори.

1. ОПИСАНИЕ НА ДЕРОГАЦИЯТА

Чрез дерогация от букви в) и г) на FCL. 625 „IR — Валидност, потвърждаване на валидността и подновяване“ от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011, Словашката република може да даде възможност на притежателите на свидетелство за правоспособност по част FCL, които напоследък са летели, използвайки валидна квалификация за IR в свидетелство за правоспособност от трета държава, издадено в съответствие с приложение 1 на ИКАО, да бъдат считани за отговарящи на критериите за подновяване по част FCL IR, посочени в буква в) от FCL.625, ако отговарят на критериите за подновяване на валидността, посочени в буква б) от FCL. 625. Освен това, Словакия може да разреши тези притежатели на свидетелства за правоспособност по част FCL, притежавали IR свидетелство от трета държава, което вече е невалидно, но чиято валидност е потвърдена или подновена в предходните 7 години, да бъдат считани за отговарящи само на критериите за подновяване по част FCL IR, посочени в буква в) от FCL.625, без да се изисква отново да преминават успешно теоретичните изпити, както е предвидено в буква г) от FCL.625.

2. УСЛОВИЯ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛАГАНЕТО НА ДЕРОГАЦИЯТА

Настоящата дерогация се прилага за притежателите на свидетелства за правоспособност в съответствие с част FCL, които включват IR, подлежащ на подновяване. Ако тези притежатели на свидетелство за правоспособност също така притежават свидетелство за правоспособност от трета държава с валидна IR квалификация по част FCL, от тях се изисква само да преминат проверка на професионалната подготовка, за да подновят своята IR квалификация, но не се изисква да преминат и опреснително обучение в одобрена организация за обучение. Освен това от тези притежатели на свидетелство за правоспособност не се изисква да преминат отново теоретичните изпити, ако валидността на IR квалификацията в свидетелството за правоспособност от третата държава е била потвърдена или подновена в предходните 7 години.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Дерогация на Словашката република от Регламент (ЕС) № 1178/2011 по отношение на валидността и подновяването на квалификации за клас и тип.

1. ОПИСАНИЕ НА ДЕРОГАЦИЯТА

Чрез дерогация от буква б) на FCL. 740 „Валидност и подновяване на квалификация за клас и тип“ от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011, Словашката република може да даде възможност на притежателите на свидетелство за правоспособност по част FCL, които напоследък са летели, използвайки валидна квалификация за клас или тип в свидетелство за правоспособност от трета държава, издадено в съответствие с приложение 1 на ИКАО, да бъдат считани за отговарящи на критериите за подновяване, като преминат проверка на професионалната подготовка, но без от тях да се изисква да преминат допълнително опреснително обучение.

2. УСЛОВИЯ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛАГАНЕТО НА ДЕРОГАЦИЯТА

Настоящата дерогация се прилага за притежателите на свидетелства за правоспособност в съответствие с част FCL, които включват квалификация за клас или тип, подлежаща на подновяване. Ако тези притежатели на свидетелство за правоспособност притежават също така свидетелство за правоспособност от трета държава с валидна квалификация за същия клас или тип въздухоплавателно средство, от притежателите на квалификация по част FCL се изисква единствено да преминават проверка на професионалната подготовка с цел подновяване на квалификацията за клас или тип, но от тях не се изисква да преминат опреснително обучение в одобрена организация за обучение.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Дерогация на Обединеното кралство от Регламент (ЕС) № 1178/2011 по отношение на потвърждаването на валидността на квалификациите за класове едномоторни бутални самолети (SEP) или туристически мотопланери (TMG).

1. ОПИСАНИЕ НА ДЕРОГАЦИЯТА

Чрез дерогация от подточка ii) на FCL.740.A, буква б), точка 1), „Потвърждаване на валидността на квалификация за клас и тип — самолети“ от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011, Обединеното кралство може да дава възможност на притежателите на свидетелство за правоспособност на пилот да потвърждават валидността на квалификациите за класове едномоторни бутални самолети или туристически мотопланери без да завършват определения обучителен полет с инструктор или инструктор за обучение за квалификация за клас, при условие че през последните 12 месеца преди изтичане на срока на валидност на квалификацията притежателят на свидетелството е преминал:

а) проверка на уменията или проверка на професионалната подготовка за клас, тип, инструмент или планински терен, включени в свидетелството за правоспособност за пилот; или

б) оценка на компетентността за всяко свидетелство за инструктор, инструктор за квалификация за клас или инструктор за полети по прибори, включени в свидетелството за правоспособност за пилот.

2. УСЛОВИЯ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛАГАНЕТО НА ДЕРОГАЦИЯТА

Настоящата дерогация се прилага за притежателите на свидетелства за правоспособност в съответствие с част FCL за клас едномоторни бутални самолети и туристически мотопланери. Обучителният полет с инструктор може да бъде заменен само ако притежателят е завършил проверка на уменията, проверка на професионалната подготовка или оценка на компетентността за квалификация или свидетелство за правоспособност за самолет.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Дерогация на Обединеното кралство от Регламент (ЕС) № 1178/2011 по отношение на проверяващи пилоти на тренажори, които провеждат тестове в самолетни тренажори.

1. ОПИСАНИЕ НА ДЕРОГАЦИЯТА

Чрез дерогация от буква а) от FCL.1010.SFE „SFE — Предварителни условия“ от приложение I (част FCL) към Регламент (ЕС) № 1178/2011, Обединеното кралство може да дава възможност на инструктори за обучение на тренажор да кандидатстват за свидетелство за проверяващ пилот на тренажор за еднопилотни сложни самолети с високи летателни характеристики и да определя конкретни предварителни условия за тази категория самолети.

2. УСЛОВИЯ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛАГАНЕТО НА ДЕРОГАЦИЯТА

Няма други условия, които трябва да бъдат изпълнени.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 1 юли 2014 година

за разрешаване на Обединеното кралство да ползва дерогация от разпоредбите на някои общи правила за авиационна безопасност съгласно член 14, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета

(нотифицирано под номер C(2014) 4355)

(текст от значение за ЕИП)

(2014/426/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. относно общи правила в областта на гражданското въздухоплаване, за създаване на Европейска агенция за авиационна безопасност и за отмяна на Директива 91/670/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1592/2002 и Директива 2004/36/ЕО ([1]), и по-специално член 14, параграф 7 от него,

като има предвид, че:

(1) Обединеното кралство уведоми за намерението си да даде одобрение в дерогация от общите правила за авиационна безопасност, съдържащи се в Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията ([2]). В съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 216/2008 Комисията оцени необходимостта от защита и нейното равнище, възникваща от предложената дерогация, въз основа на препоръките на Европейската агенция за авиационна безопасност („Агенцията“).

(2) Предложената дерогация, нотифицирана от Обединеното кралство на 2 август 2013 г., се отнася до преобразуването на съществуващите национални свидетелства за летателна правоспособност за пилоти на планери, посочени в член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 1178/2011. Обединеното кралство изтъкна, че дерогацията е необходима, така че притежател на документ за квалификация, който не е законоустановен и е издаден от Британската асоциация за безмоторно летене (BGA), може да бъде признат за отговарящ на изискванията на съответните части от приложение I към Регламент (ЕС) № 1178/2011 съгласно доклад за преобразуване, изготвен в консултация с Агенцията в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) № 1178/2011. Дерогацията ще даде възможност на Обединеното кралство да издава на притежателите на такива документи за квалификация еквивалентни свидетелства за правоспособност по „Част-FCL“ — LAPL(S) (свидетелство за летателна правоспособност за леки въздухоплавателни средства — планери) или SPL (свидетелство за правоспособност на пилот на планер), както и сертификати за инструктори и за проверяващи.

(3) Обединеното кралство също така даде доказателства, че ще бъде постигнато еквивалентно равнище на защита, ако предложената дерогация бъде предоставена. Въз основа на препоръка от Агенцията, издадена на 8 октомври 2013 г., Комисията заключи, че предложената дерогация ще осигури равнище на защита, което е еквивалентно на това, постигнато чрез прилагането на общите правила за авиационна безопасност, при условие че са изпълнени определени условия.

(4) В съответствие с член 14, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 216/2008 решението на Комисията, че дадена държава членка може да предоставя предложена дерогация, трябва да бъде съобщено на всички държави членки, които също така ще имат право да приложат въпросната мярка. Затова адресати на настоящото решение следва да са всички държави членки. Описанието на дерогацията, както и на условията във връзка с нея, трябва да дава възможност на други държави членки да прилагат тази мярка, когато се намират в същото положение, без необходимост от допълнително решение от страна на Комисията. За тези цели, като се има предвид, че гореспоменатият доклад за преобразуване не е обществено достъпен, Обединеното кралство следва да го предостави на другите държави членки по тяхно искане. Освен това държавите членки следва да обменят информация относно прилагането на тази мярка в случаите, когато те я прилагат, в съответствие с член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 216/2008, тъй като това може да има въздействие извън държавите членки, които предоставят дерогацията.

(5) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета на Европейската агенция за авиационна безопасност,

---

([1]) ОВ L 79, 19.3.2008 г., стр. 1.

([2]) Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията от 3 ноември 2011 г. за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с екипажите на въздухоплавателни средства в гражданското въздухоплаване в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 311, 25.11.2011 г., стр. 1).

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Обединеното кралство може да издава одобрения, които представляват дерогация от разпоредбите на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 1178/2011 и вместо тях да се придържа към правилата, посочени в раздел 1 от приложението към настоящото решение, при условие че са спазени условията, посочени в раздел 2 от същото приложение.

Член 2

Всички държави членки имат право да прилагат мярката, посочена в член 1. Обединеното кралство предоставя доклада за преобразуване, посочен в член 4, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 1178/2011, на другите държави членки, които желаят да прилагат тази мярка, при поискване от тяхна страна. Държавите членки, прилагащи тази мярка, уведомяват за това Комисията, Агенцията и националните органи в областта на въздухоплаването.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 1 юли 2014 година.

За Комисията

Siim KALLAS

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

Дерогация в полза на Обединеното кралство от Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията по отношение на преобразуването на национални документи за квалификация за планери

ОПИСАНИЕ НА ДЕРОГАЦИЯТА

Обединеното кралство може, чрез дерогация от член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) № 1178/2011, да одобрява преобразуването на национални документи за квалификация за планери, както и на документи за квалификация на инструктори и проверяващи, издадени от национална асоциация или организация, в свидетелство за правоспособност по „Част-FCL“ — LAPL(S) (свидетелство за летателна правоспособност за леки въздухоплавателни средства — планери) или SPL (свидетелство за правоспособност на пилот на планер), и свързани с него квалификации и сертификати, ако са изпълнени условията, определени в доклада за преобразуване, изготвен за тези цели в съответствие с член 4, параграфи 4 и 5 от същия регламент.

УСЛОВИЯ, СВЪРЗАНИ С ПРИЛАГАНЕТО НА ДЕРОГАЦИЯТА

Настоящата дерогация се прилага за притежателите на документи за квалификация за планери, издадени от Британската асоциация за безмоторно летене (BGA) преди 8 април 2015 г. в съответствие с националното законодателство. Въпреки че тези документи за квалификация не се считат за свидетелства за правоспособност по смисъла на Регламент (ЕС) № 1178/2011, те се третират като такива и се преобразуват в свидетелства за правоспособност по „Част-FCL“ и сертификати в съответствие с доклада за преобразуване, посочен в раздел 1.

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

от 6 февруари 2014 година

за назначаването на представители на Европейска централна банка в Надзорния съвет

(ЕЦБ/2014/4)

(2014/427/ЕС)

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции ([1]), и по-специално член 26, параграфи 1, 2 и 5 от него,

като взе предвид Решение ЕЦБ/2004/2 от 19 февруари 2004 г. за приемане на Процедурния правилник на Европейската централна банка ([2]), и по-специално член 13б.6 от него,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 26, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 Управителният съвет назначава четирима представители на Европейската централна банка (ЕЦБ) в Надзорния съвет, никой от които не изпълнява задължения, пряко свързани с паричната функция на ЕЦБ.

(2) Съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 при назначаването на представителите на ЕЦБ в Надзорния съвет се зачитат принципите на балансирано участие на представители на двата пола, опит и квалификации.

(3) Необходимо е да се допълни Регламент (ЕС) № 1024/2013 по отношение на процедурата за назначаване на четиримата представители на ЕЦБ в Надзорния съвет, условията и процедурата за тяхното отстраняване и условията, които се прилагат спрямо лицата, назначени на такива постове,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначаване на представители на ЕЦБ в Надзорния съвет

1. Четиримата представители на ЕЦБ се назначават в Надзорния съвет измежду лица с призната репутация и опит в областта на банковото дело и финансите

2. Мандатът им е пет години и не подлежи на подновяване. Чрез дерогация от това правило мандатът на първите четирима представители на ЕЦБ е между три и пет години за първоначалното назначаване.

3. Условията на трудовите правоотношения на четиримата представители на ЕЦБ, по-конкретно тяхната заплата, пенсия и други социалноосигурителни права, се уреждат в договор с ЕЦБ, като се определят от Управителния съвет по предложение на Изпълнителния съвет.

4. Представителите на ЕЦБ изпълняват служебните си задължения на пълно или непълно работно време според условията на договорите им с ЕЦБ. Те не могат да упражняват друга възмездна или безвъзмездна професионална дейност, освен ако това не им бъде разрешено от Управителния съвет. Не се предоставя разрешение за извършване на дейности, които ще доведат или за които може да се счете, че ще доведат до конфликт на интереси с поста им на членове на Надзорния съвет. По-специално те нямат право да извършват дейност в полза на национален компетентен орган според определението в член 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013.

5. Ако представител на ЕЦБ в Надзорния съвет престане да отговаря на условията, необходими за изпълнението на служебните му задължения или ако е извършил сериозно нарушение, по искане на Изпълнителния съвет и след като го изслуша, Управителният съвет може да вземе решение за отстраняването му от длъжност.

6. Всеки вакантен пост на представител на ЕЦБ в Надзорния съвет се запълва чрез назначаването на нов представител в съответствие с настоящото решение.

([1]) ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63.
([2]) ОВ L 80, 18.3.2004 г., стр. 33.

Член 2

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на 6 февруари 2014 г.

Съставено във Франкфурт на Майн на 6 февруари 2014 година.

Председател на ЕЦБ
Mario DRAGHI

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 1/2014 НА СЪВЕТА НА МИНИСТРИТЕ АКТБ—ЕС

от 20 юни 2014 година

за ревизия на приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО

(2014/428/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА МИНИСТРИТЕ АКТБ—ЕС,

като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на Групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. ([1]) и изменено в Люксембург на 25 юни 2005 г. ([2]) и в Уагадугу на 22 юни 2010 г. ([3]) (наричано по-долу „Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО“), и по-специално член 100 от него,

като има предвид, че:

(1) В член 100 от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО се посочва, че приложения Iа, Iб, II, III, IV и VI към Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО могат да бъдат ревизирани, преглеждани и/или изменяни от Съвета на министрите АКТБ—ЕС въз основа на препоръка от Комитета АКТБ—ЕС за сътрудничество при финансиране на развитието.

(2) В Пусан, Акра и в рамките на ОИСР—КПР в Париж през 2010 г. страните по Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО поеха международни ангажименти по отношение на ефективността на помощта.

(3) Правилата за националност и произход могат да бъдат допълнително подобрени в съответствие с тези международни ангажименти.

(4) Изясняването и опростяването на разпоредбите на приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО може да подобри ефективността на прилагането на ЕФР,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложение IV към Споразумението за партньорство АКТБ—ЕО се изменя, както следва:

1) В член 19в параграф 5 се заменя със следното:

„5. В съответствие с ангажимента, посочен в член 32, параграф 1, буква а) и в член 50 от настоящото споразумение, договорите и безвъзмездните средства, финансирани с ресурси от многогодишната финансова рамка на сътрудничество с АКТБ, се изпълняват в съответствие с приложимото законодателство в областта на околната среда и международно признатите основни стандарти в областта на трудовото право.“

2) В член 20 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Участието в процедури за възлагане на договори за поръчки или отпускане на безвъзмездни средства, финансирани от многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение, е възможно за всички физически лица, които са граждани на, или юридически лица, които са действително установени във:

а) държава от АКТБ, държава — членка на Европейската общност, бенефициери на инструмента за предприсъединителна помощ на Европейската общност, държава — членка на Европейското икономическо пространство, и отвъдморските страни и територии, обхванати от Решение 2013/755/ЕС на Съвета от 25 ноември 2013 г. за асоциране на отвъдморските страни и територии към Европейския съюз (*);

([1]) ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3. Споразумение, поправено в ОВ L 385, 29.12.2004 г., стр. 88.
([2]) ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27.
([3]) ОВ L 287, 4.11.2010 г., стр. 3.

б) развиващите се страни и територии, включени в списъка на ОИСР—КПР на получатели на ОПР, които не са членове на групата Г-20, без да се засяга статутът на Република Южна Африка, уреден в протокол 3;

в) държави, за които Комисията е установила взаимен достъп до външна помощ съгласувано с държавите от АКТБ;

взаимен достъп за ограничен срок от най-малко една година може да бъде разрешен, когато дадена държава допусне при равни условия субекти от Общността и от държави, които отговарят на критериите за допускане по настоящия член;

г) държава — членка на ОИСР, в случай на договори, изпълнявани в най-слабо развитите държави (НСРД) или в тежко задлъжнелите бедни държави (ТЗБД), включени в списъка на ОИСР—КПР на получателите на ОПР, публикуван от ОИСР—КПР.

(*) ОВ L 344, 19.12.2013 г., стр. 1.“

3) В член 20 параграф 1а се заличава.

4) В член 20 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всички доставки и материали, закупени съгласно договор за поръчка или в съответствие със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, финансирани от многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение, произхождат от държава, която отговаря на критериите за допускане, определени в настоящия член.

Въпреки това те могат да произхождат от която и да е държава в случаите, когато стойността на доставките и материалите, които трябва да бъдат закупени, е под прага за използване на състезателната процедура на договаряне, установена в съответствие с член 19в, параграф 1.

В този смисъл определянето на понятието „продукти с произход“ се извършва чрез посочване на съответните международни споразумения, а доставките с произход от Общността включват доставки от отвъдморските страни и територии.“

5) В член 20 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Когато многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение финансира операция, изпълнявана чрез международна организация, участието в процедурите за възлагане на договори за обществени поръчки или отпускане на безвъзмездни средства е открито за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане по параграф 1, както и за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане съгласно правилата на организацията, като следва да се обърне внимание на гарантирането на еднакво третиране на донорите. Същите правила се прилагат за доставките и материалите.“

6) В член 20 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато по многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение се финансира операция, изпълнявана като част от регионална инициатива, участието в процедурите по възлагане на поръчки или отпускане на безвъзмездни средства е възможно за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане по параграф 1, както и за всички физически и юридически лица от държава, участваща в съответната инициатива. Същите правила се прилагат за доставките и материалите.“

7) В член 20 параграф 7 се заменя със следното:

„7. Когато по многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение се финансира операция, съвместно съфинансирана с партньор или с друг донор, или изпълнявана чрез доверителен фонд, създаден от Комисията, участието в процедури за възлагане на поръчки или за отпускане на безвъзмездни средства е възможно за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане по параграф 1, както и за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане съгласно правилата на този партньор, друг донор или съгласно правилата, които са определени в учредителния акт на доверителния фонд.

В случай на действия, изпълнявани чрез оправомощени субекти, които са държави членки или техни агенции, Европейската инвестиционна банка или чрез международни организации или техни агенции, се допускат и физическите и юридическите лица, които отговарят на критериите за допускане съгласно правилата на съответния оправомощен субект, определени в споразуменията, сключени със съфинансиращия или изпълняващия субект. Същите правила се прилагат за доставките и материалите.“

8) В член 20 се добавят следните нови параграфи 8 и 9:

„8. Когато по многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение се финансира операция, съфинансирана по друг финансов инструмент на ЕС, участието в процедурите за възлагане на поръчки или отпускане на безвъзмездни средства е възможно за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане по параграф 1, както и за всички физически и юридически лица, които отговарят на критериите за допускане по някой от тези инструменти. Същите правила се прилагат за доставките и материалите.

9. Изискванията, определени в настоящия член, може да бъдат ограничени по отношение на националността, местоположението или характеристиките на кандидатите, когато това се изисква от специфичното естество и целите на действието и когато това е необходимо за неговото ефективно изпълнение.“

9) В член 22 параграф 1 се заменя със следното:

„1. На участници в тръжни процедури, заявители и кандидати от трети държави, които не отговарят на критериите за допускане по член 20, може да се разреши да участват в процедури по възлагане на поръчки или отпускане на безвъзмездни средства, финансирани от Общността по многогодишната финансова рамка на сътрудничество по настоящото споразумение, или доставки и материали, които не отговарят на условията за произход, могат да бъдат приети като допустими при обосновано искане на държавата от АКТБ или съответната организация или орган на регионално равнище или равнище АКТБ в случай на:

а) държави, които имат традиционни икономически, търговски или географски връзки със съседните държави бенефициери; или

б) спешност или липса на продукти и услуги на пазарите на съответните държави, или в други надлежно обосновани случаи, в които правилата за допускане биха направили изпълнението на проект, програма или действие невъзможно или изключително трудно.

Държавата от АКТБ или съответната организация или орган на регионално равнище или на равнище АКТБ във всички случаи предоставя на Комисията информацията, необходима за вземането на решение за дерогация.“

10) В член 26, параграф 1 буква а) се заменя със следното:

„а) за договори за строителство на стойност, по-малка от 5 000 000 EUR, на участниците в търговете от държавите от АКТБ, при условие че най-малко една четвърт от капитала и ръководния персонал произхождат от една или повече от държавите от АКТБ, се предоставя 10 % ценова преференция при финансовата оценка;“

11) В член 26, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) за договори за доставка на стойност, по-малка от 300 000 EUR, на участници в тръжни процедури от държавите от АКТБ, участващи самостоятелно или в консорциум с европейски партньори, се предоставя 15 % ценова преференция при финансовата оценка;“

12) В член 26, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) по отношение на договори за услуги, различни от рамковите договори на Европейската комисия, при оценката на техническите оферти се предоставя преференция на предложения, представени от юридически или физически лица от държавите от АКТБ самостоятелно или в консорциум помежду им.“

13) В член 26 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, когато две оферти за договори за строителство, доставки или услуги се считат за еквивалентни, преференция се предоставя:

а) на участник в тръжна процедура от държава от АКТБ;

б) ако такъв участник липсва, на участника в тръжна процедура, който:

i) позволява най-доброто възможно използване на физическите и човешките ресурси на държавите от АКТБ;

ii) предлага най-добри възможности за подизпълнение на предприятия, дружества или физически лица от АКТБ; или

iii) е консорциум на физически лица, дружества или предприятия от държавите от АКТБ и Общността.“

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Найроби на 20 юни 2014 година.

За Съвета на министрите АКТБ—ЕС
Председател
A. OMARI KIGODA

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) № 399/2014 на Комисията от 22 април 2014 година за разрешаване на препаратите от *Lactobacillus brevis* DSM 23231, *Lactobacillus brevis* DSMZ 16680, *Lactobacillus plantarum* CECT 4528 и *Lactobacillus fermentum* NCIMB 30169 като фуражни добавки за всички животински видове

(Официален вестник на Европейския съюз L 119 от 23 април 2014 г.)

На страници 42 и 43, в приложението, в първата графа — „идентификационен номер на добавката“

вместо: „1k20736“….
да се чете: „1k20744“….

вместо: „1k20737“….
да се чете: „1k20745“….

вместо: „1k20738“….
да се чете: „1k20746“….

вместо: „1k20739“….
да се чете: „1k20747“….

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG